

Symbolem Rzeszowa nie powinien nim być pomnik o tak negatywnej wymowie i treści "W hołdzie bohaterom walk rewolucyjnych o Polskę Ludową w 30-lecie PRL".

10 października 1949 roku teren na którym stoi Pomnik Walk Rewolucyjnych został wpisany do rejestru zabytków województwa rzeszowskiego, jako składnik zespołu staromiejskiego, a 30 stycznia 1969 roku włączony w układ urbanistyczny Rzeszowa i jest chroniony prawem. Pomimo to, z naruszeniem ochrony zabytkowej tkanki urbanistycznej i architektonicznej, z pogwałceniem prawa własności Zakonu, w bezpośrednim otoczeniu Sanktuarium, wzniesiono ideologiczny pomnik.

Większość mieszkańców Rzeszowa od początku zdawała sobie sprawę z tego, że komuniści wzniesli Pomnik Walk Rewolucyjnych w Rzeszowie nielegalnie i celowo w bezpośrednim otoczeniu Sanktuarium Matki Bożej Rzeszowskiej po to by zdominować ideologicznie przestrzeń wokół klasztoru i upokorzyć wszystkich ludzi wierzących, broniących wartości chrześcijańskich i roli kościoła w życiu społecznym. Jednym z kluczowych elementów tzw. walk rewolucyjnych o Polskę Ludową była właśnie bezwzględna walka z Kościołem, czego symbolicznym przykładem było aresztowanie i uwięzienie prymasa Stefana Wyszyńskiego. Pomnik ten w istocie pochwała te działania, jak również inne zbrodnie komunizmu.

17 stycznia 2023 r. w klasztorze OO Bernardynów w Rzeszowie odbyło się spotkanie w sprawie przyszłości Pomnika Czynu Rewolucyjnego, podczas którego ustalono, że zostanie powołana komisja, złożona z przedstawicieli zakonnej Prowincji OO. Bernardynów, Urzędu Miasta Rzeszowa, władz Województwa Podkarpackiego, Instytutu Pamięci Narodowej oraz zainteresowanych organizacji pozarządowych. Efektem prac tej komisji ma być rzetelna ocena sytuacji i wypracowanie konsensusu, który pozwoli podjąć odpowiednią decyzję w sprawie pomnika.

Region Rzeszowski NSZZ „Solidarność” od lat podziela opinię środowisk, które domagają się natychmiastowego usunięcia z przestrzeni publicznej pomnika. Obok zamieszczamy oryginał pisma ww. sprawie.

Symbol hańby Rzeszowa do usunięcia

**Szanowny Pan
Władysław Ortyl
Marszałek Województwa Podkarpackiego**

Zwracamy się z prośbą o zrealizowanie w trybie pilnym dwóch inicjatyw grupy radnych wojewódzkich dotyczących:

a/ wsparcia finansowego kwotą nie mniejszą niż 850 tys. PLN rozbiórki Pomnika Czynu Rewolucyjnego znajdującego się na działce OO. Bernardynów

oraz

b/ zwrócenia się do Prowincji Polskiej OO. Bernardynów o przekazanie działki z Pomnikiem Czynu Rewolucyjnego na własność Województwu Podkarpackiemu.

Uzasadnienie:

1. Powiatowy Inspektorat Nadzoru Budowlanego stwierdził zły stan techniczny Pomnika Czynu Rewolucyjnego i zwrócił się do O. Gwardiana o usunięcie niebezpiecznych uszkodzeń, szczególnie jeśli chodzi o umocowanie rzeźb, do 30 czerwca br. Nie nakazał ani ogrodzenia obiektu, ani szybkiej rozbiórki budowli.
2. Opinię PINB o złym stanie technicznym pomnika potwierdziło niezależne badanie przeprowadzone przez specjalistów powołanych przez OO. Bernardynów z Rzeszowa.
3. Wiemy na pewno, że Prezydent Miasta Rzeszowa wystąpił do Prowincji Polskiej OO. Bernardynów równolegle ze zwróceniem się do O. Gwardiana Zakonu Bernardynów w Rzeszowie o przekazanie działki z pomnikiem Urzędowi Miasta w Rzeszowie, celem umieszczenia tablicy inaczej określającej istniejący pomnik oraz dokonania niezbędnych jego napraw, czyli *de facto* odbudowy pomnika.
4. Oferta Województwa Podkarpackiego przejęcia działki z pomnikiem na pewno ułatwi podjęcie decyzji Prowincjałowi Prowincji Polskiej OO. Bernardynów, do którego wpłynęła (lub wpłynie) oferta Urzędu Miasta Rzeszowa.
5. Prezydent Miasta Rzeszowa ewidentnie gra na zwłokę, by przesunąć ewentualny czas rozbiórki pomnika lub decyzji o jego losie, jak najbliżej dnia wyborów parlamentarnych.
6. Wyasygnowanie przez Zarząd Województwa środków finansowych na rozebranie pomnika – przez OO. Bernardynów lub przez Zarząd Województwa - jest niezbędne.
7. Ewentualne przejęcie działki z pomnikiem od OO. Bernardynów na majątek Województwa Podkarpackiego i dokończenie rozbiórki pomnika byłoby rozwiązaniem optymalnym.
8. Jako właściciel działki z pomnikiem, Zarząd Województwa Podkarpackiego, mógłby jednocześnie przekazać zdjęte rzeźby np. do Muzeum w Kozłówce, uniemożliwiając Urzędowi Miasta Rzeszowa lub osobie prywatnej, odbudowę pomnika lub wystawienie rzeźb mieszkańcom Rzeszowa.

Z wyrazami szacunku

Roman Jakim – Przewodniczący Zarządu Regionu Rzeszowskiego NSZZ „Solidarność”;
Mieczysław Liber – Prezes Stowarzyszenia Osób Represjonowanych w Stanie Wojennym Województwa Podkarpackiego;
Stanisław Alot – Przewodniczący Regionalnej Sekcji Emerytów i Rencistów w Rzeszowie;
Marian Krztoń – Przewodniczący Wojewódzkiej Rady Konsultacyjnej do spraw Działaczy Opozycji Antykomunistycznej oraz Osób Represjonowanych z Powodów Politycznych;
Stefania Marut – działaczka patriotyczno-społeczna;
Marek Strączek – działacz niepodległościowy, radny Rady Miasta Rzeszowa;
Jeremi Kalkowski – Prezes Towarzystwa Społeczno-Historycznego „Nasza Tożsamość”

Rzeszów, 3 lutego 2023 r.

81. rocznica powstania Armii Krajowej

Region Rzeszowski NSZZ „Solidarność” reprezentowali Bogumiła Stec-Świdarska, za-ca przewodniczącego ZR i Dawid Łopuszyński, przewodniczący KZ „S” PSP Ropczyce oraz Danuta Solarz i Wojciech Buczak

Uroczystości z 14 lutego rozpoczęły się Mszą Świętą w Kościele pw. Świętego Krzyża w Rzeszowie, później uczestnicy przeszli pod Pomnik Pamięci Żołnierzy Armii Krajowej Podokręgu „Rzeszów”. Tam nastąpiło uroczyste podniesienie Flagi Narodowej na maszt i odegrano Hymn Państwowy. Po przemówieniach zaproszonych gości, odczytano Apel Pamięci, oddano salwę honorową i złożono wiązanki kwiatów. Uroczystość zakończyło odegranie Pieśni Reprezentacyjnej Wojska Polskiego.

Na mocy rozkazu Naczelnego Wodza gen. Władysława Sikorskiego z dnia 14 lutego 1942 ro-

ku Związek Walki Zbrojnej przemianowano na Armię Krajową. Była najsilniejszą i najlepiej zorganizowaną armią podziemną pośród działających w okresie II wojny światowej w Europie. Liczebność organizacji dochodziła do 300 tys. członków, a latem 1943 roku szacowano ją nawet na 380 tys. Armia Krajowa prowadziła walkę zbrojną przeciwko okupantowi hitlerowskiemu oraz przygotowywała ogólnokrajowe powstanie. Czyniła to za pomocą sabotażu, dywersji, wywiadu i propagandy oraz oczywiście wszelkich form działań partyzanckich.